

Štvrtok 2. novembra 2017 – Pamiatka zosnulých

Piesne: ES č. 696, 692

Text: Iz 57, 1 – 2

„Spravodlivý hynie, a nikto si to neberie k srdcu! Zbožní ľudia odchádzajú, a nik si nevšíma, že keď vládne zlo, odstránený býva spravodlivý, ale dôjde pokoja.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keď sa žení či rozvádza nejaká celebrita, prežíva to celá krajina alebo celý svet. Keď celebrita umrie, celý svet smúti, hoci o onej „osobnosti“ vie iba toľko, že umrela. Málokto vie viac o jej živote, skutkoch, spôsobe života. Možno bola človekom, ktorého odchod bude znamenať stratu, no rovnako mohla byť i človekom, po ktorého odchode si niekto vydýchne. S veľkou slávou odchádzajú herci, speváci či politici, a to bez ohľadu na to, ako žili a či boli spravodliví, alebo nie. Odchádza však aj mnoho ľudí, ktorí neboli slávni. Boli iba spravodliví či zbožní, boli dôležití pre svoje okolie, boli hrdinami pre tých, ktorí ich poznali. Kto bude za nimi nariekať? Svet sa točí ďalej, život pokračuje bez povšimnutia svojím tempom a iba tí, ktorí pocítia stratu, sa zastavia, aby sa rozlúčili a zaplakali. Tak už z tohto sveta odišlo mnoho osobností, no omnoho viac takých, ktorých svet sotva poznal. A predsa Hospodin o nich vie. Už prorok Izaiáš hovorí, že tí, čo kráčali priamou cestou, teda tí, ktorí si ctili zbožnosť a čestnosť, milovali pravdu a konali spravodlivosť, odpočívajú na svojich lôžkach. Hoci odišli tak, že si to svet nebral k srdcu, neocnil ich čestnosť, nepochválil ich, že konali spravodlivosť a že k zbožnosti a pravde vychovali novú generáciu svojich detí, Hospodin im ich vieru odplatí a dá im večné odpočinutie.

Dnes si spomíname na našich zosnulých. Medzi nimi je mnoho takých, ktorých svet nepoznal a neboli preň dôležití. Boli však dôležití pre nás. Svojím životom sa navždy zapísali do našich srdc, a práve preto na nich aj dnes myslíme. To, že ich stopa sa nám vynára v myslí, je dôkazom toho, že krok ich života bol hlboký, rázny a jednoznačný, zakotvený vo viere, v láske a nádeji. Bojovali mnoho bojov, niesli mnohé kríže, no ich námaha a strasť a hlavne dôvera v Hospodina boli iste naplnené, keď im Hospodin dal odpočívať na lôžkach večnosti. Spomínajme na nich nie iba s nostalgiou, ale najmä s vierou, že Izaiášove slová sa aj pri nich naplnili. Amen.

Modlitba:

Hospodine, Pane života i smrti, Ty máš všetko v rukách, Ty hľadáš na cestu človeka, Ty vidíš jeho vieru i spravodlivosť. Prosíme, neopúšťaj tých, ktorí v Teba dúfajú, zastaň sa tých, ktorým sa deje krivda, a posilňuj tých, ktorí bojujú ťažký boj. Daj raz všetkým odpočinúť na lôžkach večnosti tak, ako si, veríme, dal odpočinúť aj tým, ktorí nás už k Tebe predišli a skrze vieru v Tvojho Syna prijali od Teba veniec života. Amen.

Mgr. Štefan Kiss, evanjelický a. v. farár, tajomník GBÚ pre vzdelávanie a misiu, Generálny biskupský úrad ECAV na Slovensku